

1349**WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

z dnia 15 października 2001 r.

sygn. akt K. 12/2001.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Jerzy Ciemniewski — przewodniczący,
Zdzisław Czeszejko-Sochacki — sprawozdawca,
Teresa Dębowska-Romanowska,
Lech Garlicki,
Marian Zdyb,
protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2001 r. sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie niezgodności:

- 1) art. 2a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 20, poz. 170, Nr 79, poz. 885 i Nr 90, poz. 1001 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 19, poz. 238),
- 2) art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 110, poz. 1256 oraz z 2000 r. Nr 104, poz. 1104) z art. 2, art. 32 i art. 71 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

1. Art. 2a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 20, poz. 170, Nr 79, poz. 885 i Nr 90, poz. 1001, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 19, poz. 238 oraz z 2001 r. Nr 72, poz. 748), w zakresie, w jakim przepis ten uniemożliwia uznanie za „do-

chód rodziny” — w odniesieniu do osób prowadzących działalność gospodarczą oraz osób z nimi współpracujących — kwoty niższej od kwoty najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, a jeżeli osoby te nie podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowemu — kwoty niższej „od kwoty najniższej podstawy wymiaru składek obowiązujących osoby ubezpieczone na podstawie odrębnych przepisów”, jest niezgodny z art. 2, art. 32 i art. 71 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 110, poz. 1256 oraz z 2000 r. Nr 104, poz. 1104) w zakresie, w jakim przepis ten uniemożliwia przyjęcie za dochód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i współpracy przy prowadzeniu tej działalności — kwoty niższej od kwoty najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, a jeżeli z tytułu tej działalności lub współpracy nie istnieje obowiązek ubezpieczenia społecznego — kwoty niższej od kwoty najniższej podstawy wymiaru składek obowiązujących osoby ubezpieczone, jest niezgodny z art. 2, art. 32 i art. 71 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 190 ust. 3 Konstytucji Trybunał Konstytucyjny określa termin utraty mocy obowiązującej wymienionego w pkt 1 wyroku art. 2a ust. 1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej oraz wymienionego w pkt 2 wyroku art. 3 ust. 3 ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych na dzień 31 grudnia 2001 r.

*Jerzy Ciemniewski**Zdzisław Czeszejko-Sochacki**Teresa Dębowska-
-Romanowska**Lech Garlicki**Marian Zdyb*